

NABAWION (2) *part praet pass pf*

Oba a jasne; tekst nie oznacza ó.

sg f N (praed) nabawiona (1). ◇ n N (praed) nabawion(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mający co, pełen [czego] (2) : Gdyż iey władza z pomocy Bożey ięft ípráwioná/ Ták vćiefzney rołkołzy prawdzie nábwáwioná. PaxLiz A2v; Ktorego [smutku] íáłny íkutek ná ćiele Wáfzmości. Gdyż prze zeń hániebnie ięft nábwáwione mdłości. PaxLiz B3.

Cf **NABAWIĆ**

LW